

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (първи състав)

29 март 2007 година *

По дело T-369/00,

Département du Loiret [департамент Лоаре] (Франция), за който се явява
адв. A. Carnelutti, avocat,

жалбоподател,

подпомаган от

Scott SA, установено в Saint-Cloud (Франция), за което се явяват Sir Jeremy
Lever, QC, г-н J. Gardner, г-н G. Peretz, barristers, г-н R. Griffith и
г-н M. Papadakis, solicitors,

встъпила страна,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н G. Rozet и г-н J.
Flett, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: френски.

с предмет искане за частична отмяна на Решение 2002/14/ЕО на Комисията от 12 юли 2000 година относно държавната помощ, отпусната от Франция в полза на Scott Paper SA/Kimberly-Clark (ОВ L 12, 2002 г., стр. 1),

**ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА
ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (първи състав),**

състоящ се от: г-н J. D. Cooke, председател, г-н R. García-Valdecasas и г-жа I. Labucka, съдии,

секретар: г-жа C. Kristensen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 октомври 2006 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства в основата на спора

- ¹ През 1969 г. дружество Scott Paper Co., регистрирано по американското право, закупува дружество Bouton Brochard, регистрирано по френското право и учредява самостоятелно дружество Bouton Brochard Scott SA, което поема дейността на Bouton Brochard. През ноември 1987 г. Bouton Brochard Scott е преименувано на Scott SA. Негов предмет на дейност през релевантния за настоящото дело период е производството на хартия за домакинска и санитарна употреба.

- 2 На 31 август 1987 г. град Орлеан (Франция), департамент Лоаре (Франция) и Scott сключват споразумение за продажба в полза на последното дружество на земя с площ от 48 ha в промишлената зона на La Saussaye и за вноската за отвеждане на отпадъчни води, която трябвало да бъде изчислена според преференциална тарифа (наричано по-нататък „споразумението „Scott“). Това споразумение предвижда, че жалбоподателят и град Орлеан ще участват с вноската с максимален размер от 80 милиона френски франка (FRF) (12,2 милиона EUR) в благоустрояването на мястото за Scott.
- 3 Извършването на необходимите проучвания и благоустрояването на тази земя е било поверено на Société d'économie mixte pour l'équipement du Loiret (наричано по-нататък „Sempel“). От споразумение от 12 септември 1987 г., сключено между жалбоподателя, град Орлеан и Sempel (наричано по-нататък „споразумението „Sempel“), следва, че град Орлеан прехвърля на Sempel 68 ha на символичната цена от един франк. Впрочем от член 4 от споразумението „Scott“, както и от член 12 от споразумението „Sempel“ е видно, че Sempel продава на Scott 48-те хектара и фабрика склад за 31 милиона FRF (4,7 милиона EUR), т.е. цена от 65 FRF/m².
- 4 През ноември 1996 г. френската сметна палата публикува годишен доклад, озаглавен „Подпомагане на предприятия от регионални и местни органи“. С този доклад тя имала за цел да привлече вниманието върху определен брой помощи, предоставени от регионални и местни френски органи в полза на някои предприятия, и по-специално върху прехвърлянето в полза на Scott на земя с площ от 48 ha в промишлената зона на La Saussaye.
- 5 След публикуването на този доклад, с писмо от 23 декември 1996 г. Комисията получава жалба относно преференциалните условия, при които град Орлеан и департамент Лоаре продават тази земя с площ от 48 ha на Scott, и тарифата, от която се ползвало последното при определяне на вноската за отвеждане на отпадъчни води.

- 6 С писмо от 17 януари 1997 г. Комисията иска от френските власти да предоставят допълнителна информация. Между януари 1997 г. и април 1998 г. следва обмен на кореспонденция между френските власти и Комисията относно изискваната информация и подробни данни.
- 7 През януари 1996 г. акциите на Scott са закупени от Kimberly-Clark Corp. През януари 1998 г. последното обявява закриването на завода. През юни 1998 г. активите на завода, а именно земята и фабриката за хартия, са закупени от Procter & Gamble (наричано по-нататък „P & G“).
- 8 С писмо от 10 юли 1998 г. Комисията уведомява френските власти за решението си от 20 май 1998 г. за откриване на процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО, и ги кани да представят своите становища и да отговорят на някои въпроси. Чрез публикуването на посоченото писмо в *Официален вестник на Европейските общности* от 30 септември 1998 г. (ОВ С 301, стр. 4) заинтересованите страни са уведомени за откриването на процедурата и са поканени да изложат евентуалните си становища по въпросните мерки.

Обжалваното решение

- 9 След официалната процедура по разследване, на 12 юли 2000 г. Комисията приема Решение 2002/14/ЕО относно държавната помощ, отпусната от Франция в полза на Scott Paper SA/Kimberly-Clark (ОВ L 12, 2002 г., стр. 1, наричано по-нататък „обжалваното решение“). След подаването на настоящата жалба (вж. точка 13 по-долу), на 2 март 2001 г. Комисията уведомява Френската република за поправката на обжалваното решение. Член 1 и съображения 172, 217, както и съображение 239, буква б), (а) от обжалваното решение, са съответно изменени.

10 В изменената си редакция обжалваното решение предвижда:

„Член 1

Държавната помощ под формата на преференциална цена за дадена земя и преференциална тарифа за вноската за отвеждане на отпадъчни води, която Франция отпуска в полза на Scott срещу сума в размер на 39,58 милиона FRF (6,03 милиона EUR), или като актуализирана стойност — 80,77 милиона FRF (12,3 милиона EUR), по отношение на преференциалната цена на земята [...], е несъвместима с общия пазар.

Член 2

1. Франция взима всички необходими мерки, за да възстанови от бенефициера посочената в член 1 и вече предоставена му незаконосъобразно помощ.

2. Възстановяването се извършва незабавно съгласно процедурите по националното право, при положение че те допускат непосредственото и ефективно изпълнение на настоящото решение. Помощта, която следва да бъде възстановена, включва лихвата, считано от датата, на която тя е предоставена на разположение на бенефициера, до датата на нейното възстановяване. Лихвата се изчислява въз основа на референтния процент, използван за изчисляването на субсидията, еквивалентна на регионална помощ.“

- 11 Що се отнася до начисляването на лихва, Комисията счита (съображение 239 от обжалваното решение):

„[С] цел да се възстановят икономическите условия, пред които предприятието е трябвало да се изправи, в случай че не му е била предоставена несъвместима помощ, френските власти трябва да вземат всички необходими мерки, за да премахнат предимствата, произтичащи от помощта, и да я получат обратно от бенефициера.

Помощта следва да бъде възстановена в съответствие с процедурите по френското право. Тя включва натрупаната лихва, считано от датата, на която помощта е отпусната, до датата на действителното ѝ обратно изплащане, изчислена въз основа на референтния процент, използван за изчисляването на чистата субсидия, еквивалентна на регионалната помощ във Франция.“

- 12 По този начин актуализираната стойност на подлежащата на възстановяване помощ, изчислена от Комисията, а именно 80,77 милиона FRF (вж. точка 10 по-горе), отчита прилагането на лихвен процент, считано от датата на отпускане на незаконосъобразната помощ до датата на обжалваното решение. Този лихвен процент съответства на референтния процент, използван от Комисията за преценяване на елемента на помощта при държавните субсидии във Франция, а именно „5,7 %, считано от 1 януари 2000 г.“ (съображения 172 и 239 от обжалваното решение).

Производство и искания на страните

- 13 На 4 декември 2000 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Първоинстанционния съд.

- 14 На 30 ноември 2000 г. Scott подава жалба в секретариата, вписана като дело T-366/00, с която също се иска частична отмяна на обжалваното решение.
- 15 С акт, подаден в секретариата на 19 март 2001 г., Scott подава молба за встъпване в настоящото производство в подкрепа на исканията на жалбоподателя.
- 16 С Определение на председателя на пети разширен състав от 10 май 2001 г. на Scott е разрешено да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на жалбоподателя.
- 17 По искане на Scott Първоинстанционният съд решава на първо време да се произнесе по въпроса за давността, повдигнат от Scott по дело T-366/00 в приложение на член 15 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяването на подробни правила за прилагането на член [88] от договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41), преди обсъждането на делото по същество.
- 18 С решения от 10 април 2003 г. Първоинстанционният съд отхвърля жалбите, подадени от жалбоподателя и от Scott, доколкото като техни основания се изтъква нарушение от страна на Комисията на член 15 от Регламент (ЕО) № 659/1999, и не се произнася по съдебните разноски (Решение от 10 април 2003 г. по дело Scott/Комисия, T-366/00, Recueil, стр. II-1763 и Решение по дело Département du Loiret/Комисия, T-369/00, Recueil, стр. II-1789). Той решава да продължи производството по останалата част от жалбите.
- 19 В очакване на решението на Съда по жалбата, подадена от Scott срещу Решение по дело Scott/Комисия, точка 18 по-горе, Първоинстанционният съд спира производството по настоящото дело, както и по дело T-366/00.

- 20 С Решение от 6 октомври 2005 г. по дело Scott/Комисия (C-276/03 P, Recueil, стр. I-8437) Съдът отхвърля жалбата, подадена от Scott срещу Решение от 10 април 2003 г. по дело Scott/Комисия, точка 18 по-горе.
- 21 С писмо от 10 ноември 2005 г. Първоинстанционният съд кани страните да представят своите становища относно възобновяването на производството с оглед на Решение от 6 октомври 2005 г. по дело Scott/Комисия, точка 20 по-горе. В отговора си от 24 ноември 2005 г. жалбоподателят потвърждава, че поддържа своите правни основания по същество в подкрепа на жалбата си.
- 22 Въз основа на доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия поканва страните да отговорят писмено на поредица от въпроси. Това искане е изпълнено.
- 23 На съдебното заседание от 25 октомври 2006 г. се провеждат устни състезания и страните дават отговор на поставените от Първоинстанционния съд въпроси.
- 24 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:
- да отмени обжалваното решение, доколкото с него се обявява за незаконосъобразна държавната помощ, отпусната под формата на преференциална цена на земя и се разпорежда възстановяване на сума в размер на 39,58 милиона FRF (6,03 милиона EUR), или като актуализирана стойност — 80,77 милиона FRF (12,3 милиона EUR),
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

25 Комисията моли Първоинстанционния съд:

- да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

26 Scott, встъпила страна в подкрепа на исканията на жалбоподателя, моли Първоинстанционния съд:

- да обяви жалбата за основателна,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

От правна страна

27 В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква две правни основания. Първото правно основание е изведено от нарушението на принципа на липса на обратно действие на общностното право и на принципа на правната сигурност, както и на членове 87 и 253 ЕО, доколкото Комисията приложила своето Съобщение 97/С 209/03 относно елементите на държавна помощ при продажба на земя и сгради от публични органи (ОВ С 209, 1997 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 56). Второто правно основание е изведено от нарушението на член 87, параграф 1 ЕО, както и на член 253 ЕО. Второто правно основание е разделено на пет части, свързани със следните аспекти на обжалваното решение:

- рекламата относно продажбата на въпросната земя,

- данъчните постъпления, натрупани в резултат на установяването на Scott,
- разходите, извършени в общ интерес,
- грешката при изчисляването на помощта,
- капитализирането на лихвите.

28 В началото следва да се разгледа петата част от второто правно основание.

Доводи на страните

29 Жалбоподателят изтъква, че като пристъпила към капитализирането на лихвите в обжалваното решение, Комисията нарушила член 87, параграф 1 ЕО и член 253 ЕО. В тази връзка той подчертава, че възстановяването на предишното положение не изисквало капитализирането на лихвите, а събирането на определената годишна лихва. Всъщност капитализирането на лихвите не било постоянна практика на Комисията. По-нататък жалбоподателят поддържа, че Комисията не мотивирала капитализирането на лихвите, като с това нарушила член 253 ЕО.

30 Scott допуска, че в определени случаи може да бъде целесъобразно да се начислява сложна лихва с цел премахване на предимствата, от които се е ползвал бенефициерът, например когато последният е инвестирал сумата по безлихвен заем, предоставен му от държава-членка, и би получил чиста

печалба след изпълнението на разпореждане за възстановяване, което не начислява сложна лихва. Този конкретен случай обаче не съответствал на настоящия случай и обжалваното решение не потвърждавало обратното.

31 Scott добавя, че предвиждайки, че възстановяването следва да се извърши в съответствие с националните правила, член 2 от обжалваното решение налага начисляване на лихвите за периода от датата на обжалваното решение до датата на възстановяването на помощта при процент на проста лихва. Ако било оправдано обаче лихвите за този период да се изчисляват по този начин, то още по-оправдано щяло да бъде те да се изчисляват при процент на проста лихва за периода от датата на отпускане на помощта до датата на обжалваното решение.

32 Комисията напомня, че съгласно постоянна съдебна практика, когато е налице незаконосъобразна помощ, която е обявена за несъвместима с общия пазар, трябва да бъдат възстановени условията на реална конкуренция (съображение 218 от обжалваното решение). За тази цел предимството, от което бенефициерът действително се ползва, трябвало да бъде премахнато изцяло. Според Комисията, като актуализира номиналната стойност на помощта (вж. съображение 172), обжалваното решение отчита реалното предимство, което може да бъде приравнено на отпускането на безлихвен заем, ползван от бенефициера през релевантния период. Актуализираната стойност била равностойна на финансовото предимство, произтичащо от безвъзмездното предоставяне на капитал за определен период, и отразявала разходите, които Scott щяло да понесе до датата на приемане на обжалваното решение, в случай че получи банков заем през 1987 г. Комисията подчертава, че следваният от нея подход в обжалваното решение съответствал на приетия от Първоинстанционния съд подход в Решение от 8 юни 1995 г. по дело Siemens/Комисия (T-459/93, Recueil, стр. II-1675, точка 97) и че поради това решението било достатъчно мотивирано.

33 Комисията отбелязва, че актуализираната стойност, използвана в обжалваното решение, вече отразявала предимството, от което бенефициерът се ползвал между предоставянето на помощта през 1987 г. и приемането на решението, така че оставало единствено да бъдат отчетени лихвите за периода между датата на приемане на решението и тази на реалното възстановяване.

Съображения на Първоинстанционния съд

34 На първо място следва да се разгледа доводът на жалбоподателя, според който Комисията не мотивирала достатъчно решението си за актуализиране стойността на помощта чрез начисляване на сложни лихви.

35 Както е видно от постоянната съдебна практика, изискването от член 253 ЕО мотивиране трябва да бъде съобразено с естеството на разглеждания акт и трябва да показва по ясен и недвусмислен начин съображенията на институцията, която е автор на акта, така че да даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за приетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други заинтересовани лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на посочения член 253 следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 63 и Решение на Съда от 30 септември 2003 г. по дело Германия/Комисия, C-301/96, Recueil, стр. I-9919, точка 87).

36 В случая обжалваното решение използва лихвен процент в размер на 5,7, без да уточнява, че това е процент на сложна лихва. Единствено при извършване на изчислението по отношение на сумата в размер на 80,77 милиона FRF, обозначена като „актуализирана стойност“ на помощта, която към момента на нейното предоставяне през 1987 г. възлиза на 39,58 милиона FRF, читателят може да заключи, че е използван процент на сложна лихва. Комисията не посочва мотивите, поради които прилага процент на сложна лихва вместо процент на проста лихва. Нещо повече, тя не посочва как прилагането на лихвен процент позволява актуализирането през 2000 г. на стойността на дадена помощ под формата на осъществена през 1987 г. продажба на земя на преференциална цена.

- 37 Жалбоподателят, поддържан от Scott, подчертава, че доколкото капитализирането на лихвите съставлявало новост в практиката на Комисията, то последната трябвало да изложи мотивите, на които основала решението си в това отношение.
- 38 Следва да се заключи, че към датата на обжалваното решение никакво правило не уточнява, че процентът, предвиден в нарежданията за възстановяване, трябва да е процент на сложна лихва и че в своите нареждания за възстановяване Комисията не начислява сложни лихви.
- 39 На първо място, по отношение на липсата на такива правила следва да се напомни, че възложеното на Комисията правомощие за вземане на решения, с което се разпорежда възстановяване на незаконосъобразни помощи, понастоящем е предвидено в Регламент № 659/1999 (вж. в тази връзка Решение по дело Département du Loiret/Комисия, точка 18 по-горе, точки 50 и 51). От член 14, параграф 2 от Регламент № 659/1999 следва, че „помощта, която трябва да се възстанови съгласно решение за възстановяване, включва всички лихви с подходящ процент, фиксиран от Комисията“. В писмените си отговори на въпросите на Първоинстанционния съд Комисията потвърждава, че последната разпорежда не уточнява дали следва да се приложи процент на сложна лихва или процент на проста лихва.
- 40 Всъщност в Известие относно лихвените проценти, приложими при възстановяване на незаконосъобразни помощи, публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 8 май 2003 г. (ОВ С 110, стр. 21), тоест три години след датата на приемане на обжалваното решение, Комисията заключава, че е възникнал въпросът дали лихвите, приложими при възстановяване на незаконосъобразни помощи, трябва да бъдат прости или сложни, и преценява, че следва „спешно да изясни позицията си в това отношение“ [неофициален превод]. Така тя уведомява държавите-членки и заинтересованите страни, че във всяко бъдещо решение, с което се разпорежда възстановяване на незаконосъобразна помощ, тя ще прилага референтния процент с натрупване. По аргумент от противното следва, че преди приемането на това известие позицията на Комисията относно използването на процент на сложна лихва в нарежданията за възстановяване не е била очевидна.

- 41 Използването на процент на сложна лихва е уредено в правната уредба само в член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагането на Регламент № 659/1999 (ОВ L 140, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 42), според който „Лихвеният процент ще се прилага с натрупване до датата на възстановяване на помощта“.
- 42 На второ място, Комисията не установява, че към момента на обжалваното решение е начислявала сложни лихви в нарежданията за възстановяване. От една страна, в обжалваното решение тя не се позовава на никакво решение в тази връзка. От друга страна, в отговор на писмен въпрос, поставен от Първоинстанционния съд с оглед на установяване на практиката ѝ към онзи момент, Комисията не е могла да посочи нито едно решение, предхождащо обжалваното решение, с което да се начисляват сложни лихви.
- 43 От това следва, че начисляването на сложни лихви в случая е първата проява на една нова и важна политика на Комисията, която последната съвсем не е разяснила. В обжалваното решение Комисията е трябвало, от една страна, да посочи, че е решила да капитализира лихвите, а от друга страна, да оправдае своя подход (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Съда от 26 ноември 1975 г. по дело *Fabricants de papiers peints/Комисия*, 73/74, *Recueil*, стр. 1491, точки 31—34). Противно на това, което поддържа Комисията (вж. точка 32 по-горе), позоваването на решението по дело *Siemens*, което касае като цяло важността на начисляването на лихви, не предоставя необходимите в случая уточнения.
- 44 Следва да се добави, че предвид времето, което е изтекло между датата на спорната продажба и обжалваното решение, а именно тринадесет години, начисляването на сложни лихви е имало важни финансови последици по отношение на размера на помощта, подлежаща на възстановяване (вж. точка 10 по-горе). Следователно жалбоподателят и встъпилата страна са имали особен интерес да бъдат запознати със съображенията за начисляване на сложни лихви. При тези обстоятелства задължението на Комисията да мотивира обжалваното решение било още по-изразено.

- 45 По-нататък, мотивирането на Комисията е недостатъчно, що се отнася до прилагането на лихвен процент в размер на 5,7. В обжалваното решение Комисията го описва само като референтния процент, който се използва за преценяване на елемента на помощта при държавните субсидии във Франция, считано от 1 януари 2000 г., и в бележка под линия се позовава на изготвена от нея таблица, използвана, за да се прецени „субсидията, еквивалент“ на дадена помощ, и обозначаваща референтния процент и процента на актуализация, определени от държавите-членки (съображения 172 и 239).
- 46 Според Известие на Комисията от 1997 г. относно метода на определяне на референтния процент и процента на актуализация (ОВ С 273, стр. 3) „индикативният процент е определен като процент по петгодишния между-банков суап, [...] увеличен с премия“ [неофициален превод]. Явно процентът в размер на 5,7, приложим за 2000 г., отразявал референтен процент за период от пет години. Обжалваното решение обаче не оправдава по никакъв начин използването на такъв процент за период от тринадесет години, започващ от датата на спорната продажба през 1987 г. и приключващ на датата на обжалваното решение през 2000 г.
- 47 Освен това известието от 1997 г. не съдържа никакви данни по въпроса дали процентите трябва да бъдат проценти на сложна лихва или проценти на проста лихва. До датата на обжалваното решение въпросната таблица е използвана за прилагане на проценти на проста лихва. В обжалваното решение не са изложени никакви мотиви за това дали тези проценти са възприети при изчисляването на сложните лихви.
- 48 Комисията изтъква, че използването на процент на сложна лихва с цел актуализиране на първоначалната стойност на субсидията е оправдано от необходимостта да се възстанови реалната конкуренция чрез премахване на предимството, от което се ползва бенефициерът (вж. точка 32 по-горе).
- 49 Подобна обосновка предполага обаче, от една страна, че към тази дата бенефициерът все още се ползва от това предимство, а от друга страна, че формата на спорната помощ е сходна с безлихвен заем на сума, чийто размер съответства на стойността на първоначалната субсидия. Обжалваното решение не съдържа никакво разяснение по този въпрос.

50 В това отношение следва да се напомни, че според обжалваното решение предоставената през 1987 г. на Scott помощ е под формата на прехвърляне на благоустроена земя на преференциална цена, т.е. на цена, по-ниска от пазарната цена към онзи момент. При тези обстоятелства по никакъв начин не става ясно, че актуализирането на изчислената стойност на първоначалната субсидия чрез прилагането на процент на сложна лихва в размер на 5,7 през въпросния период би довело до цифра, съответстваща на стойността на предимството, от което се ползва бенефициерът в качеството си на собственик на имота през 2000 г. Всъщност Комисията заключава, че предоставеното през 1987 г. предимство се състояло в прехвърлянето на собствеността върху благоустроена земя, субсидирана до 56 % (39,58 милиона FRF спрямо изчислена стойност от 70,588 милиона FRF). Обжалваното решение не уточнява по какъв начин към момента на приемането му Scott все още разполага с това предимство.

51 Освен това е безспорно, че Scott преустановява своите действия в промишлената зона на La Saussaye и че земята и фабриката са продадени през 1998 г. на P & G (вж. точка 7 по-горе) на цена от 27,6 милиона FRF според френските власти (съображение 162 от обжалваното решение). Въпреки че не счела за необходимо да провери тези цифри, Комисията не оспорва, че продажбата се е осъществила при нормални пазарни условия, и анализира тази продажба в обжалваното решение, приемайки възможността земята да е продадена за 27,6 милиона FRF (съображения 163—166). Тази цена обаче била по-ниска не само от стойността, определена от Комисията през 1987 г. (70,588 милиона FRF), но и от цената от 31 милиона FRF, платена от Scott на Sempel.

52 При тези обстоятелства и при липсата на каквито и да е мотиви в обжалваното решение относно връзката между предимството, което се твърди, че Scott притежава през 2000 г., и сумата в размер на 80,77 милиона FRF, Първоинстанционният съд счита за невъзможно да упражни съдебен контрол по въпроса дали използването на процент на сложна лихва води до актуализирана стойност, съответстваща на стойността на предимството, което трябва да бъде премахнато.

53 Накрая, в обжалваното решение е налице явна непоследователност, която не е обяснена от Комисията. Въпреки че в обжалваното решение последната

изчислява актуализираната стойност на помощта, използвайки процент на сложна лихва, член 2 от решението, като предвижда, че възстановяването следва да бъде извършено съгласно националните правила (вж. точка 10 по-горе), налага изчисляване на лихвите за периода от датата на обжалваното решение до датата на възстановяването на помощта при процент на проста лихва. Комисията не оправдава по никакъв начин прилагането на лихви с натрупване до датата на обжалваното решение и по-късно на лихви без натрупване до възстановяването на помощта. Освен това, въпреки че Scott посочва тази непоследователност (вж. точка 31 по-горе), Комисията даже не прави опит да оправдае своя подход в това отношение в рамките на настоящото производство.

- 54 От това следва, че обжалваното решение не е достатъчно мотивирано. Следователно петата част от второто правно основание трябва да бъде уважена и съответно обжалваното решение следва да бъде отменено, доколкото то се отнася до помощта, предоставена под формата на преференциална цена на спорната земя, без да е необходимо да се разглеждат другите правни основания и доводи, изтъкнати в подкрепа на жалбата.

По съдебните разноски

- 55 В Решение по дело Département du Loiret/Комисия, точка 18 по-горе, Първоинстанционният съд не се произнася по разноските.
- 56 Следователно с настоящото решение Първоинстанционният съд следва да се произнесе по всички съдебни разноски, свързани с производствата пред Първоинстанционния съд.
- 57 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд загубилата делото страна се осъжда да заплати

съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като ответникът е загубил делото, той следва да бъде осъден да понесе освен направените от него съдебни разноси и съдебните разноси, направени от жалбоподателя и от Scott, съгласно исканията на последните.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) Отменя Решение 2002/14/ЕО на Комисията от 12 юли 2000 година относно държавната помощ, отпусната от Франция в полза на Scott Paper SA/Kimberly-Clark, доколкото то се отнася до помощта, предоставена под формата на преференциална цена на земя, посочена в член 1.**
- 2) Комисията понася направените от нея съдебни разноси и разноските, направени от жалбоподателя и от Scott.**

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 29 март 2007 година.

Секретар

Председател

E. Coulon

J. D. Cooke